

**Oponentský posudek na diplomovou práci Bc. Tomáše Polanského s názvem
Tvorba volnočasového centra ve vybraných oblastech se zaměřením na cestovní
ruch**

Práce po formální stránce splňuje požadavky na práci tohoto druhu kladenou.

Hodnocená práce se zaměřuje na možnost vytvoření zábavního centra a na jeho ideální podobu tak, aby odpovídala poptávce. Autor vychází ze srovnání situace a průzkumu poptávky ve třech lokalitách, konkrétně v České republice, ve Španělsku a v Turecku. Práce zahrnuje jak rozbor klíčových pramenů (zákonné normy aj.), tak dotazníkové šetření klientů některých zábavních center. V tomto smyslu je autorem zvolený metodický postup správný, práce tomuto tématu obsahově odpovídá a zpracování je dostatečně podrobné.

První pochybnost a z ní vyvstávající otázka se týká vztahu této práce ke studovanému oboru „pedagogika volného času“. Ačkoli v názvu práce figuruje termín „volnočasové centrum“, její obsah se ve skutečnosti týká ekonomických, právních a jiných praktických okolností založení „zábavního centra“ tak, aby odpovídalo požadavkům klientely. Takto zpracované téma je výborné pro ekonomické obory, ovšem podle mne již méně vhodné pro obory pedagogické. Kde se ocitlo hodnocení vlastního obsahu zábavního centra, aby skutečně vhodně a tvořivě přispělo k rozvoji klientů? Proč není zohledněn „pedagogický“, hodnotový či rozvojový rozměr podobného centra? Nebo vše určuje opravdu jen poptávka? Je-li tomu tak, potom vyvstává otázka, proč se tento obor vyučuje na teologické, a nikoli na ekonomické fakultě.

Druhá skupina mých připomínek se týká formálních a věcných drobností v průběhu práce.

Autor se vyjadřuje dobře a srozumitelně, nicméně na mnoha místech se odklání od správného používání českého jazyka a pravopisu. Problém mu činí zvláště interpunkce (v samotném poděkování na začátku práce mu chybí dvě čárky, jinak autor spíše čárky používá i tam, kde by být neměly), někdy chybí shodě podmětu s přísudkem („část respondentů odpovědělo“, str. 82; „oblasti, kterou jsou nám známi“, str. 6), kolísání tvaru adjektiva „rodinný“ a (nesprávně) „rodiný“ (passim), předložkové vazby („v závislosti na uvedené publikaci“, str. 79), syntakticky nesrozumitelné věty (George Torkildsen uvádí za ideální vzdálenost je okolo 20 minut“, str. 85), zaměňování zájmena „svůj“ a „jeho“ („[klienti vyžadují] maximální naplnění jejich očekávání“, str. 85), špatné skloňování („existují specializované sportoviště“, str. 86; „je o ní nadprůměrný zájem“, str. 88), nadužívání „univerzální“ spojky „kdy“ (passim) aj.

Ač se autorovo vyjadřování zdá být odborné a přesné, v některých případech se v něm sám ztrácí. Např. na str. 84 píše: „poněkud méně (21) už je jedinců, kteří akceptují sumu do 500 CZK. Pouhých 6 respondentů by za aktivitu nemělo problém zaplatit i více než 501 CZK“. Vzhledem k přesnosti, s jakou se autor snaží vyjadřovat, je toto pochybení ve vyjadřování překvapující. Není mi také jasná úvaha ohledně počtu návštěvníků na str. 87 (autor si protiřečí: „pouhých 36 respondentů ho nikdy nenavštívilo... jelikož pouhých šest dotazovaných ještě nikdy v takovém parku nebylo“).

Příklady byly vzaty úmyslně z jediné kapitoly (kap. 4, str. 79-88), aby byla patrna jejich relativní četnost.

Autor provedl mj. dotazníkové šetření ohledně „ideálního centra“ a činí z něj pak závěry. Celkový postup je v pořádku, nicméně některé autorovy závěry nejsou přesné a nemají takovou výpovědní hodnotu, jakou se autor domnívá, že mají. Například autor dochází k závěru, že zatímco respondenti byli podle dotazníku ochotni utratit za vyžití v parku nejčastěji 300,- CZK a jen výjimečně více než 500,- CZK, při hodnocení reálné útraty dochází k závěru, že tato je vyšší (16-25 €) a velmi často dosahuje výše 50 €, a snaží se to nějak odůvodnit. Nejjednodušší odůvodnění přitom spočítá právě v jeho vlastní formulaci otázek. Jestliže se jedná o otázky uzavřené a respondent vybírá z několika možností, představují pro něj nejnižší a nejvyšší zvolitelná suma psychologicky extrémů, které málokdy zvolí. Autor dotazníku tak předem formulovanými odpověďmi ovlivňuje respondenty při volbě odpovědi tím, že nepřímo říká, jaká je „střední“, a tedy očekávaná výše výdajů. Jaké by asi byly odpovědi respondentů na otázku po sumě, kterou jsou respondenti ochotni utratit za vyžití v zábavním centru, kdyby místo použité škály (zde vlevo) uvedl jinou, kterou navrhuji (zde vpravo, více se blíží odpovědím z otázky na reálnou útratu; hodnoty jsou v CZK):

a) do 100	a) do 100
b) 101-200	b) 100-250
c) 201-300	c) 251-400
d) 301-400	d) 401-650
e) 401-500	e) 650-1000
f) nad 500	f) nad 1000

Na základě čeho autor tvořil tyto odpovědi? Jsem přesvědčen, že při jiných možnostech odpovědí by respondenti odpovídali jinak a jejich odpovědi by se mnohem více blížily reálné útratě.

Shrnutí

Hodnocená práce je kvalitně zpracovaným tématem. Snad právě proto by si autor měl dát více pozor na přesnost a spisovnost svého vyjadřování a na dobrý český pravopis. Při obhajobě by bylo velmi dobré, kdyby se autor práce vyjádřil k již zmiňované otázce vztahu obsahu práce ke studovanému oboru a k tomu, proč vypustil hodnocení obsahu zábavního centra a zabýval se ryze praktickou stránkou celého problému. Hodnocení diplomové práce bude záviset i na tom, jak se autor s touto otázkou vypořádá. Práci navrhuji hodnotit známkou **výborně** nebo **velmi dobře**.

11. května 2014